ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 – 106 77 ΑΘΗΝΑ – ΤΗΛ. 38 40 568 ★ ΧΡΟΝΟΣ 19ος - ΑΡ. Φ. 180 ★ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1998

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

«ΠΟΛΥΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» ΤΟ ΜΠΟΥΜΕΡΑΝΓΚ

Γράφει ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

Πέρασε η πρώτη φάση των θορυβωδών Δημοτικών και Νομαρχιακών εκλογών, πέρασε και η δεύτερη σιωπηλή κάπως κατά την οποίαν οι συνεννοήσεις και οι διαβουλεύσεις έδωσαν και πήραν. Κατά τη διάρκεια των εκλογών είδαμε κι ακούσαμε πολλά. Οι υποψήφιοι άρχοντες, φόρεσαν τα καλά τους, αυτοδιαφημίστηκαν με αεροπανώ, έβαλαν στα προπαγανδιστικά φυλλάδια τη φωτογραφία τους, με το πλατύ χαμόγελο, περιδιάβαιναν τις αγορές γραβατωμένοι, απευθύνθηκαν στο «λαό» στις συνοικίες, στα καφενεία, και σε σπίτια, μοίρασαν υποσχέσεις και όλοι προοιώνιζαν περιφανή νίκη. Όμως το ίδιο έργο τόχουμε ξαναδεί τετραετίες τώρα. μετά την ψηφοφορία και την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων όλοι συνέρχονται, συγκεντρώνονται και αφουγκράζονται τα «μηνύματα» αναλαμβάνουν ευθύνες τυχόν αποτυχιών, αναθεωρούν τα υπεσχημένα και αγνοούν τον πρωταγωνιστή «λαό» επιμένοντας στη στείρα «πολιτική» ότι απ' αυτήτη μάχη βγήκαν «νικητές». Πουθενά δεν βλέπουν ηττημένους. Και εδώ είναι το έξυπνο των κομματικών που πρότειναν και υποστήριξαν υποψηφίους. Αν χάσουν, έχασαν υπαιτιότητί τους αν κερδίσουν κέρδισε το κόμμα.

Ξεχνούν την κυριότερη και σπουδαιότερη σημασία τούτων των εκλογών, ότι αυτές έχουν μια ξεχωριτή ιδιαιτερότητα, που συνιστάται στο να εφαρμόσουν το νεοσύστατο σχέδιο «Καποδίστριας» ανεξάρτητα αν έγινε ή όχι καθολικά αποδεκτό από το σύνολο του Ελληνικού λαού. Εκείνοι λοιπόν που θα κληθούν να μπουν στην αρένα των προσπαθειών, πρέπει νάχουν μεράκι, ήθος και γνώσεις, πρέπει νάναι άνθρωποι πολιτευόμενοι μεν, αλλά όχι κομματάρχες φίλα προσκείμενοι στο περιβάλλον όπου ανθούν τα διαπλεκόμενα. Γιατί πολύ φοβούμαι πως αν τούτη η πρώτη δοκιμή εφαρμογής του «Καποδίστρια» αποτύχει, τότε σε μερικές τετραετίες, οι Δήμοι και οι Νομαρχίες αντί για ζωντανά κύτταρα της ελληνικής επαρχίας θάχουν καταντήσει φέουδα της νομενκλατούρας.

Η τοπική αυτοδιοίκηση είναι η πρωτογενής ως εξουσία του λαού και τα όργανά της απαιτούν να διατηρούν την αυτοτέλειά τους έναντι των ανωτέρων βαθμίδων της Διοίκησης και να συμμετέχουν ενεργά σ' όλες τις αποφάσεις που την αφορούν χωρίς περιορισμούς και κομματικές εξαρτήσεις. Αυτή τους όμως η απαίτηση έχει καταστρατηγηθεί. Είναι τοις πάσι γνω-

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Ο ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ

«Αφιέρωμα στο ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΝΣΤΙΝΛΗ και στους 7 συντρόφους του, ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ ΑΡΓΕΝΤΗ, ΑΝΤΩΝΙΟ ΚΟΡΩΝΙΟ, ΝΙΚΟΛΑΟ ΝΙΚΟΛΙΔΗ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΙΩΑΝΝΗ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΘΕΟΧΑΡΗ ΤΟΡΟΥΝΤΖΙΑ και ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΡΑΝΤΖΑ, που εκτελέσθηκαν για την ελευθερία της πατρίδας, για τα 200 χρόνια από το θάνατό τους».

Του ΝΙΚΟΥ ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΝΔΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Έλλην φορέας μιας έμφυτης αγωνιστικής αντίληψης, είτε ως ομηρικός ήρωας, είτε ως Ακρίτας, είτε και ως ιδεολόγος επαναστάστης, διαπνέεται από μια ιδεαλιστική αντίληψη της ζωής.

Το θάρρος και η γενναιότητα στοιχεία ταυτόσημα με την ομηρική αρετή, αποτελούν την κυρίαρχη ιδιότητα για τη συνέχεια της φυλής και την επίσης ιδιότητα ενός βιοτικού προτύπου, στο οποίο επικρατεί η έννοια της τιμής και της θυσίας του ατόμου για τα ιδανικά, πρωτεύουσα θέση στα οποία κατέχει η ελευθερία, για την πατρίδα και για το Σύνολο γενικά σ' ένα κόσμο, όπου προέχουν οιαξίες της ανδρείας, της φιλοπατρίας και του ήθους.

Μέσα από τους αδιάκοπους αγώνες του Ελληνικού Έθνους, κατά τη διαδρομή της μακραίωνης ιστορικής του πορείας, διακρίθηκαν θαρραλέοι αγωνιστές, που δόξασαν τον Ελληνισμό τόσο στους ιδεολογικούς αγώνες, όσο και στα πεδία των μαχών, που οι ίδιοι με την γραφίδα τους είχαν προετοιμάσει.

Ένας από τους αγωνιστές αυτούς ήταν ο Ρήγας από το Βελεστίνο.

Η ζωή του Ρήγα ξεκινάει και τελειώνει το μύθο.

Αποτελεί ένα συμπυκνωμένο δράμα με ένα μοναδικό ήρωα, αντάξιο της Σοφόκλειας τραγωδίας, μια ηγετική φυσιογνωμία, έναν ποιητή, λόγιο και ορματιστή, έναν έμπορο, πατριώτη και ασυμβίβαστο επαναστάτη, που έδειξε υπερβολική πίστη και εμπιστοσύνη που προδόθηκαν.

Ο πρωτομάρτυρας του Ελληνικού αγώνα του 1821 για την ανεξαρτησία είναι ένας από τους μεγαλύτερους ήρωες της σύγχρονης Ελλάδας, καθώς υπήρξε ο πρώτος, που συνέλαβε το ενδεχόμενο μιας εθνικής επανάστασης σε μεγάλη κλίμακα για την απελευθέρωση της ελληνικής πατρίδας από τους Οθωμανούς επικυριάρχους της, περίπου τριάντα χρόνια πριν από την έκρηξη του Ελληνικού αγώνα τη ανεξαρτησίας.

Στόχος του δεν ήταν μόνο η ένοπλη εξέγερση, αλλά η αναγέννηση του σκλαβωμένου λαού μέσω της εκπαίδευσης, τη διδασκαλίας των πνευματικών έργων των προγόνων και της δημιουργίας εθνικής, κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης.

Ο Ρήγας γεννήθηκε στο Βελεστίνο της Τουρκοκρατούμενης Θεσσαλίας και ονομάσθηκε κατά την τότε συνήθεια Βελεστινλής και με το όνομα αυτό φέρεται στα έγγραφα της δίκης της Βιέννης.

Επειδή το Βελεστίνο ευρίσκεται στη θέση των αρχαίων Φερρών ονομάσθηκε αργότερα από τους έλληνες λόγιους Φεραίος.

Από την κατάθεσή του στον Αυστριακό ανακριτή προκυπτει, ότι γεννήθηκε το 1757, αφού δήλωσε ηλικίας 41 ετών το 1798.

Το επίθετο Βελεστινλής το διάλεξε ο ίδιος γιατί έτσι υπέγραφε.

Τον πατέρα του τον έλεγαν Κυριαζή και τη μητέρα του Μαρία. Ο Πουκεβίλ λέει, ότι είχε μια αδελφή την Ασήμω και έναν αδελφό τον Κωνσταντίνο, που με την έκρηξη της επανάστασης του 1821 έφθασε στην Αιτωλία και έκανε να αντηχήσουν οι επαναστατικοί παιάνες του εμπνευσμένου αδελφού του.

Τα πρώτα γράμματα τα έμαθε στο Βελεστίνο και στη συνέχεια στη Ζαγορά, ενώ στη συνέχεια εφοίτησε στο σχολείο των Αμπελακίων, καθόσον ο πατέρας του ήταν εύπορος έμπορος του Βελεστίνου.

Κατόπιν έκανε το γραμματοδιδάσκαλο στο χωριό ο Κισσός του Πηλίου, για να καταφύγει αργότερα στο Αρματολίκι του Ολύμπου, όπου ήταν αρματωλός, ο θείος Σπύρος Ζήρας.

Ύστερα έφυγε για το Άγιο Όρος και στη συνέχεια για τη Κωνσταντινούπολη, όπου εγνώρισε την οικογένεια Υψηλάντη μαζί με τη οποία το 1774 έφυγε για τις παραδουνάβιες ηγεμονίες.

Διετέλεσε κατά το διάστημα της παραμονής του στην Πόλη ιδιαίτερος γραμματέας του Μεγάλου Δραγουμάνου Αλεξάνδρου Υψηλάντη, όπως αναφέρει ο Φιλήμονας.

Κοντά στην οικογένεια Υψηλάντη έμαθε ξένες γλώσσες στην εκμάθηση των οποίων έδειξε καταπληκτική ικανότητα. Έμαθε Τούρκικα, Βλάχικα, Γερμανικά και Γαλλικά, που τα χειριζόταν όπως τη μητρική του γλώσσα.

Στο σπίτι της οικογένειας Υψηλάντη γνώρισε τους ισχυρούς κύκλους των Φαναριωτών, που κινούσαν την εξωτερική πολιτική της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Στα 1776 έφυγε με τον Κωνσταντίνο Υψηλάντη για σπουδές στη Γερμανία, όπως αναφέρε ο Στόικος, με τον οποίο διαφωνούσε μεν ιδεολογικά, πλην όμως και οι δυο ασχολούντο με την ποίηση, τη λογοτεχνία και τις καλές τέχνες, όπως και οι δυο πίστευαν στην ανάγκη της απελευθέρωσης των Ελλήνων.

Στα 1780 ευρίσκεται στο Βουκουρέστι κανονικά εγκατεστημένος ως γραμματέας του ηγεμόνα της Βλαχίας Αλεξάνδρου Υψηλάντη, όπου επέδειξε φιλοπονία, εξυπνάδα, ζωηρότητα και ευστροφία, αφού συνδέθηκε στενά με τον λαό των Βλάχων καιτους πλούσιους Έλληνες εμπόρους, που κρατούσαν την οικονομία στα χέρια τους.

Με την πρωτοβουλία των πλουσίων αυτών Ελλήνων στο Βουκουρέστι εκδίδονται ελληνικά βιβλία, δημιουργείται θέατρο και σημειώνεται στροφή προς την κλασσική αρχαιότητα σε αντίθεση μετον πνιγμένο από το Πατριαρχείο και τις μεσαιωνικές του αντιλήψεις πνευματικό κόσμο του Φαναριού.

Σύμφωνα με τον Ρουμάνο Ιστορικό Ξενοπόλ ο Ρήγας στα 1780 ενώ ήταν γραμματέας του Υψηλάντη, δημιούργησε μεταξύ των Ελλήνων μια μυστική οργάνωση που την ονόμασε «εταιρεία των φίλων». Ο Δασκαλάκης στο βιβλίο του Ρήγας Βελεστινλής υποστηρίζει ότι η εταιρεία αυτή δεν ήταν εθνικοαπελευθερωτική οργάνωση.

Στα 1785 καταγγέλθηκε στην Πόλη η ύπαρξη μιας σημαντικής επαναστατικής οργάνωσης, στην οποία πήρε μέρος και ο Βελεστινλής, αφού ένας από τους ιδρυτές της ήταν ο φίλος του Κωνσταντίνος Υψηλάντης.

Ενω ο Ρήγας ευρισκόταν στο Βουκουρέστι διορίσθηκε ηγεμόνας της Βλαχίας ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, άνθρωπος μορφωμένος και πατριώτης, ο οποίος στη συνέχεια αναγκάσθηκε να εγκαταλείψει τη θέση του και να καταφύγει στη Ρωσία, ενώ ο Ρήγας έγινε ιδιαίτερος γραμματέας του νέου ηγεμόνα Νικολάου Μαυρογένη, που δεν ανήκε στους Ευρωγενείς οίκους του Φαναριού, πλην όμως, αφού έ-

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Από την πρώτη κιόλας Κυριακή της εκλογικής αναμέτρησης των Δημοτικών Εκλογών (11/10/1998) το Επιτάλιο σαν έδρα του νεοσύστατου Δήμου Βώλακος εξέλεξε τον πρώτον Δήμαρχο του νέου Δήμου.

Δεν θα μπορούσε άλλωστε να γίνει και αλλοιώς μια και οι υποψήφιοι ήταν μόνο δύο, οι συμπατριώτες μας Σάκης Καρτάλος και Κωστάκης Καρτάλος.

Νικητής ανεδείχθη ο Κωστάκης Καρτάλος που ηγείτο του συνδυασμού «Ενωτική Κίνηση Δήμου Βώλακος» με ψήφους 1368 (53,19%) έναντι 1204 (46,81%) που έλαβε ο αντίπαλος του Σάκης Καρτάλος που ηγείτο του Συνδυασμού «Δημοτική Συνεργασία».

Από το συνδυασμό του Κ. Καρτάλου εκλέγονται Δημοτικοί Σύμβουλοι οι Κόττας Γεώργιος με 207 σταυρούς, Κουνέλης Διονύσιος με 205 σταυρούς, Καπρούλιας Αγγελής με 204 σταυρούς, Δημακόπουλος Αντώνιος με 157 σταυρούς, Κουφόπουλος Νικόλαος με 126 σταυρούς, Μπαλάσκας Ιωάννης με 126 και Στέλιος Γκούμας (101).

Από τον συνδυασμό του κ. Σ. Καρτάλου εκλέγονται οι Σάκης Καρτάλος, Γεώργιος Μπάρκας (214), Ανδρ. Βρυνιώτης (205), Κ. Γεράνιος (220) και Β. Κονταξής.

Στους επιτυχόντες ευχόμαστε να δουλέψουν για το καλό του τόπου μια και η επιθυμία όλων μας είναι αυτή.

Το Δ.Σ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

ΤΟ Δ.Σ. του Συλλόγου Επιταλιωτών της Αθήνας «ΑΛΦΕΙΟΣ», σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού καλεί τά μέλη του Συλλόγου σε Τακτική Γενική Συνέλευση την Κυριακή 10 Ιανουαρίου 1999 καί ώρα 10.00 π.μ. στην αίθουσα «RODOLFO RETRO» (Φιλελλήνων και Ναυάρχου Νικοδήμου 1 - Σύνταγμα, τηλ. 3245660) μέ θέματα:

1. Διοικητικός απολογισμός.
2. Οικονομικός απολογισμός.
3. Έγκριση ισολογισμού.
4. Αρχαιρεσίες.
4. Κόψιμο βασιλόπιττας.

Παρακαλούνται οι πατριώτες να μην λείψουν απ' την συγκέντρωση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος: ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Η Γεν. Γραμματέας: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

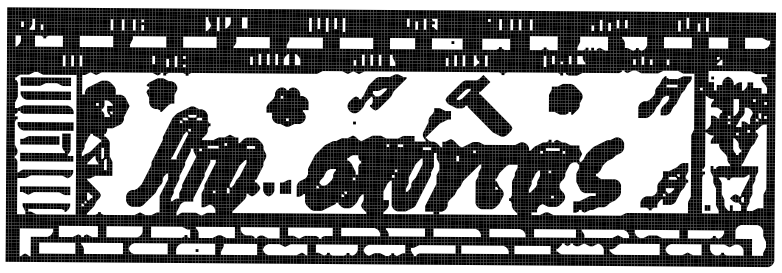

●●● ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ οι εκλογές και στο Δήμο Βώλακος. Η στήλη εύχεται στους εκλεγέντες και των δυο συνδυασμών καλή πορεία.

●●● ΕΦΥΓΕ και ο ανοιξιάτικος Οκτώβριος με κάποιες αποχρώσεις φθινοπώρου, αλλά και με πάρα πολύ σασπένς.

●●● ΚΑΤΑ τα άλλα η ζωή τραβάει την ανηφόρα. Οι απεργίες άρχισαν. Τα μπλε, τα πράσινα, τα κίτρινα, και τα εμπριμέ τρόλεϋ, ΑΟΡΑΤΑ.

●●● ΕΜΕΙΣ, ποδαρόδρομο Ομόνοια - Κυψέλη, ΚΑΙ κουτσαίνοντας. ΤΑ ταξί δεν σταματούσαν να μας πάρουν με τίποτα. Δεν σεβάστηκαν ούτε τα... βαμμένα μας μαλλιά.

●●● Η ΟΜΟΝΟΙΑ έγινε Αλβανική. Αν περάσετε από εκεί, θα νομίσετε πως είσαστε στην ΚΟΡΥΤΣΑ. ΘΑ μου πείτε, έχεις πάει;

●●● ΚΑΙ βέβαια όχι, αλλά κάπως έτσι θα είναι. (Μήπως πήραμε την Κορυτσά;).

●●● ΠΑΝΕ και οι εκλογές. Η Μαρία ΑΟΥΤ. Ε, μη τα θέλει και όλα δικά της, όλα να της πηγαίνουν ρολόϊ! Απ' όλα έχει, ψηφοφόρους δεν έχει, τι να κάνουμε;

●●● Η ΑΥΛΑΙΑ λοιπόν των εκλογών έπεσε. Όλος ο θίασος, στο Δήμο Αθηναίων. (Τί έργο θα παίξουν;)

●●● ΤΙ τα θέλετε, οι ηθοποιοί πουλάνε. Καθήστε εσείς είκοσι χρόνια στα... ΘΡΑΝΙΑ.

●●● ΤΑ θρανία, στα φροντιστήρια γεμάτα από παιδικά όνειρα. Μήπως η μεταρρύθμιση αυτή στην παιδεία θα φέρει ...τα φακελάκια;

●●● ΦΑΚΕΛΑΚΙ έδωσες, φακελάκι θα λάβεις. Τα φακελάκια ξαναγυρίζουν σε σένα.

●●● ΔΕΝ φταίνε αυτοί, η φαντασία ΤΟΥ τα φταίει. (Όταν μεγαλώσει θα μάθει).

●●● ΟΙ γιατροί έξω από τα Νοσοκομεία, στους δρόμους. Όχι στους διαδρόμους, εκεί είναι τα ράτζα. (Πόσα φακελάκια θα χάσανε!).

●●● ΟΥΤΕ και αυτοί φταίνε. Λέτε να φταίει ο...γείτονας; (Ποιός άλλος;).

●●● Ο ΚΟΣΜΟΣ άλλαξε, αλλάξαν οι καιροί. Ενταύθα, σημεία και τέρατα.

●●● ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ έμπλεξε σε ΡΟΖ ιστορίες. Μήπως ήταν παπάς - μαϊμού; Τον γιαουρτώσανε στο πρόσωπο, και όχι τίποτε άλλο, ήταν και Παρασκευή και τον... ΑΡΤΙΣΑΝΕ.

●●● ΓΙΑ να δούμε τι άλλο έχουμε. Α, ναι. Όταν το άκουσα είπα, Χριστός κι' Απόστολος.

●●● Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γκλέτσος χώρισε. Ούτε μισό φεγγάρι δεν κράτησε ο γάμος. (Ταινία γυρίσανε;).

●●● ΚΑΙ λίγη μόδα. Ο Αρμάνι και άλλοι μαιτρ θέλουν το παλτό μακρύ τόσο, όσο να καλύπτει τον αστράγαλο, καθώς και τη φούστα.

●●● ΧΡΩΜΑΤΑ που προτιμούν οι περισσότεροι μαιτρ είναι το μαύρο, το γκρι και το κόκκινο. Τα μεταλλικά αξεσουάρ είναι ο αληθινός πρωταγωνιστής του χειμώνα.

●●● ΚΟΜΜΑ ετοιμάζει μάθαμε ο κ. Μάνος. Δεν κάθεται στο σπιτάκι του να φτιάχνει κουλουράκια με τα δυο του τα χεράκια;

●●● ΕΤΣΙ ή αλλιώς κουλουράκια θα πάρει! Γι' αυτό Μάνος ή ΜΟΝΟΣ το ίδιο κάνει.

●●● ΜΕ αυτά τελειώνω, σας εύχομαι καλό χειμώνα.

ΜΠΕ–ΠΑ

●●● Υ.Γ.: ΤΑ... λιτρουβιά λαδώσανε; Για να δουλέψει καλά ο τροχός πρέπει να λαδωθεί. Από εκεί βγήκε, «αυτός ΛΑΔΩΘΗΚΕ».

STYL moda LINE
Pret a porter
Π. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ Ο Ε
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ 217-219 Τ.Κ. 176 73 ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΗΛ. 9567730 - 9578545

Ο ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

χασε τον πόλεμο ενάντια στους Αυστριακούς και τους Ρώσους αποκεφαλίσθηκε.

Ο Ρήγας ως γραμματέας του είδε από κοντά τον αποκεφαλισμό του πανίσχυρου ηγεμόνα και άκουσε τα τελευταία του λόγια: «καταραμένος νάναι εκείνος, που υπηρετεί πιστά στους Τούρκους».

Αυτή τη σκηνή την διηγόταν με συγκίνηση αργότερα ο Ρήγας, όπως γράφει ο Περαιβός.

Μετά τον θάνατο του Μαυρογένη ο Ρήγας ιδιωτεύει, ενώ στο μεταξύ είχε ξεσπάσει η Γαλλική Επανάσταση.

Οι υπόδουλοι της αυτοκρατορίας άκουσαν τα κηρύγματα της ελευθερίας και της ισότητας ως εγερτήριο σάλπισμα.

Περισσότερο όμως συγκινήθηκαν οι Έλληνες, γιατί ήσαν και οικονομικά ισχυροί και είχαν ζωηρή την ανάμνηση του ενδόξου παρελθόντος. Ο διαφωτισμός είχε επηρεάσει τα λαϊκά στρώματα.

Εκείνος, που αισθάνθηκε εντονώτερα την επίδραση των νέων ιδεών ήταν ο Ρήγας.

Η εντύπωσή του από την Γαλλική Επανάσταση και τα κηρύγματά της ήταν γι' αυτόν συγκλονιστική. Από εκείνη τη στιγμή έγινε η πιο αντιπροσωπευτική μορφή των πόθων του Έθνους.

Έψαλε, εμίλησε, έγραψε, εδίδαξε, εμύησε προκρίτους και αρματωλούς. Προσέλκυσε στα επαναστατικά του σχέδια ακόμη και τον πασά του Βιδινίου Πασβάνογλου.

Έγραψε τη Νέα Πολιτική Διοίκηση χωρισμένη στην επαναστατική προκήρυξη, υπέρ των νόμων και της πατρίδος, τα δίκαια του ανθρώπου, το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τελευταίο τμήμα της ήταν ο θούριος.

Ακόμη έγραψε το «Εγκόλπιον Στρατιωτικόν» και κατασκεύασε την περίφημη «χάρτα της Ελλάδος».

Ο θούριος του Ρήγα υπήρξε η Μασσαλιώτιδα της Ελληνικής Επανάστασης.

«Ως πότε παλικάρια θα ζώμεν στα στενά
μονάχοι σαν λιοντάρια στες ράχες στα βουνά.
Σπηλιές να κατοικώμεν να βλέπομεν κλαδιά
να φεύγομ' απ' τον κόσμο για την πικρή σκλαβιά.
Να χάνομε αδέλφια, πατρίδα και γονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας και όλους τους συγγενείς.
Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή.»

που τον έκανε γνωστό στο πανελλήνιο.

Τα ποιήματά του διέδιδαν την συγκίνηση σ' όλη την Ελλάδα. Ο θούριος του νέου Τυρταίου διατρέχει τις ελληνικές επαρχίες και οι στροφές του προκαλούν ρίγη εθνικής συγκίνησης μέχρι δακρύων.

Πολλά χρόνια μετά το θάνατό του οι Ευρωπαίοι περιηγητές βρίσκουν τον θούριο να τον διαφυλάττουν αγράμματοι βοσκοί ως εγκόλπιον.

Από το 1796 ο Ρήγας εκλέγει ως κέντρο των επαναστατικών του ενεργειών την Βιέννη, όπου υπήρχαν πλούσιοι Έλληνες έμποροι που συμπαθούσαν το έργο του.

Εκεί στο Ελληνικό Τυπογραφείο των Πούλιων τυπώνει τα επαναστατικά του φυλλάδια και την χάρτα της Μεγάλης Ελλάδος, η οποία και σήμερα χρησιμεύει για γεωγραφικές και ιστορικές μελέτες.

Σύμφωνα με τα πρακτικά της ανάκρισης της Βιέννης εναντίον του, ο Ρήγας σχεδίαζε να κατέβει στην Πελοπόννησο, να κινήσει σε εξέγερση τους Μανιάτες, απογόνους των αρχαίων Σπαρτιατών, να απελευθερώσει τον Μωριά, να εισβάλει στην Ήπειρο και να ενώσει τις δυνάμεις της Πελοποννήσου με τους επαναστατημένους Σουλιώτες, όπως αναγράφεται στο κατηγορητήριο της δίκης του με βάση τις καταθέσεις Ελληνοφώνων μαρτύρων κατηγορίας δυστυχώς.

Σχέδιο φοβερά επικίνδυνο για την εποχή εκείνη, αν ληφθεί υπόψη, ότι η Αυστρία και η Ρωσία είχαν ήδη συνάψει με την Τουρκία συμμαχία, διοικούσαν απολυταρχικά τους λαούς και κάθε φιλελεύθερη, όχι κίνηση, αλλά και σκέψη ακόμη εδιώκετο απηνώς και κατεπνίγετο στο αίμα.

Σε εκτέλεση του σχεδίου του απεφάσισε το τέλος του 1797 να μεταβεί από τη Βιέννη στην Τεργέστη με σκοπό να κατέλθει στην Ελλάδα.

Ο Ρήγας έστειλε στην Τεργέστη στον εκεί φίλο και ομοϊδεάτη του Αντώνιο Κορωνιό, υπάλληλο του μεγαλέμπορου Δημητρίου Οικονόμου από την Κοζάνη δώδεκα κιβώτια με διάφορα βιβλία, αντίτυπα επαναστατικής προκήρυξης έγγραφα προς τονΝαπολέοντα αλλά απόντος του Κορωνιού, τα κιβώτια τα παρέλαβε ο Οικονόμου ο οποίος κατήγγειλε το γεγονός επίσημα στον Νομάρχη Τεργέστης, ώστε, όταν ο Ρήγας τον Νοέμβριο του 1797 έφθασε στην Τεργέστη η αστυνομία τον συνέλαβε την νύκτα και κατέσχε τα κιβώτια.

Εδημιουργήθη μεγάλος θόρυβος. Ο Νομάρχης ανήγγειλε την σύλληψη του Ρήγα με έφιππο ταχυδρόμο στον Υπουργό Αστυνομίας της Βιέννης, ο οποίος ενημέρωσε τον αυτοκράτορα Ιωσήφ τον Β.

Να τι έγραψε ο Νομάρχης στον Υπουργό Αστυνομίας:

«Βρέθηκαν ακόμη στα ανοιχθέντα κιβώτια δυο χιλιάδες αντίτυπα εγκυκλίου στην Ελληνική Γλώσσα με τις επαναστατικές λέξεις ελευθερία, αδελφοσύνη ισότης στην οποία με τα μελανώτερα χρώματα κατά των μοναρχών εξαίρεται η Δημοκρατία. Μερικοί Έλληνες με φουσκωμένα μυαλά, που σπούδασαν προ πάντων ιατρική στα ξένα Πανεπιστήμια φαίνεται, ότι έφεραν τις δηλητηριώδεις αυτές ιδέες εκ του εξωτερικού, εμόλυναν με αυτές πολλούς των εδώ Ελλήνων και έπειτα κατόρθωσαν να ιδρύσουν εδώ ένα είδος εταιρείας. Τεργέστη 20 Δεκεμβρίου 1897».

Η κυριώτερη κατηγορία κατά του Ρήγα και των συντρόφων του είναι ότι παρασκεύαζαν επανάσταση σε φιλική χώρα, δηλαδή στο Τουρκικό κράτος.

Μετά από συνεννόηση με την Πύλη η Αυστριακή Κυβέρνηση εξέδωσε τον Ρήγα και τους επτά συντρόφους και συναγωνιστές τον Ευστράτιο Αργέντη, έμπορο από τη Χίο, Αντώνιο Κορωνιό, έμπορο από την Τεργέστη, Νικόλαο Νικοίδη, διδάκτορα ιατρικής από τα Γιάννενα, Παναγιώτη Εμμανουήλ και τον αδελφό του φοιτητή Ιατρικής Ιωάννη Εμμανουήλ από την Καστοριά, Θεοχωάρη Τορούντζια από τη Σιάτιστα και Ιωάννη Καρατζά από τη Λευκωσία της Κύπρου, που παραδόθηκαν στον πασά του Βελιγραδίου Χατζή Μουσταφά, με σκοπό δήθεν να μεταφερθούν στην Κωνσταντινούπολη, πλην όμως σε συνεννόηση με την Πύλη τους εκτέλε-

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΘΥΜΑΜΑΙ

Σε μια χαμένη ξενοιασιά βούλιαζε η νιότη
κι ο χρόνος ύφαινε χρυσόθαμπο χαλί,
με στερημένες άνοιξες χειμώνες για στιμόνι,
την ιστορία ύφαινε με μυστική αχλύ.

Αποκοιμιόμουνα αντάμα με τη θλίψη
μήπως,μια λεύτερη ονειρευτώ στιγμή,
μα τις πληγές μου έσκαβε η φωλιασμένη θλίψη,
που γιάτρευε η ελπίδα μου μ' ανασεμιά βουβή.

Μισόφωτη και σιωπηλή φάνταζε η νύχτα
μα κείνης της γιορτής ήρθε το πρωϊνό
τη χαραυγή τη ρόδινη της νιότης είδα,
και ήθελα να κοιμηθώ γλυκά να ονειρευτώ.

Αναστασία Γκιόκα

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
◆
Ιδιοκτήτης
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Γραφεία: Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα
◆
Εκδότης:
Νίκος Παπανδρινόπουλος
Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα
◆
Υπεύθυνος κατά νόμον :
Το Διοικητικό Συμβούλιο
◆
Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Ιάκ. Ματαφιάς
Σωνιέρου 17 - Πλ. Βάθη
Τηλ. 52 20 987 - Fax 52 29 653
◆
Ετήσιες συνδρομές:
Ιδιώτες Δρχ. 400
Δήμοι - Κοινότητες - Εταιρείες » 1.000
◆
Οι συνδρομές να στέλνονται στη διεύθυνση:
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Πατησίων 4 - 106 77 Αθήνα

Επιτυχόντες στις Πανελλήνιες εξετάσεις

– Δήμητρα Αναστοπούλου του Γιάννη, Θεολογική Σχολή Αθηνών.
– Βούλγαρης Γρηγόριος του Διονυσίου, Νομική Θράκης (Κομοτηνή).
– Παπαντωνοπούλου Ελένη του Δημητρίου, Οικονομικών Επιστημών Αθήνας.
– Μπίστολα Παρθενία του Ιωάννη, Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού Θράκης (Κομοτηνή).
– Πατσολιάς Θεόδωρος του Χαράλαμπου, Φιλολογία Ιωαννίνων.
– Μπίστολα Ελένη του Ιωάννη, Μηχανολογίας Τ.Ε.Ι. Πάτρας.
– Τζάννε Ευαγγελία του Παναγιώτη, Τηλ/κή και Δ/ση Υποδ. ΤΕΙ Ηπείρου (Άρτας)
– Γκιόκα Γεωργία του Λεωνίδα, Πολ. Εργ. Υποδ. ΤΕΙ Πάτρας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Ο **Ιωάννης** και η **Ρούλα Παπαδοπούλου** απέκτησαν αγόρι.

– Ο **Παναγιώτης Τσουραμάνης** του Γιάννη και η **Νατάσα** απέκτησαν κοριτσάκι.

Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο **Ιωάννης** και η **Λέττα Μανώλη** εβάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Φωτεινή.

Να τους ζήσει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στου Κατσαρού Ηλείας η **Πομόνια Φραγκαλέξη - Στασινοπούλου.**

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη ο **Χαράλαμπος Κουφόπουλος** του Χρυσάνθου,.

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στό Επιτάλιο ο **Ηλίας Μπίμπας.**

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στό Επιτάλιο ο **Γεώργιος Μπαλάσκας** του Ιωάννου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

– Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συνδημότες του Δήμου Βώλακος που τίμησαν με την ψήφο τους το συνδυασμό ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ καθώς και όλους τους συνεργάτες μου οι οποίοι αγωνίστηκαν στο πλευρό μου με θεμιτό και αξιοπρεπή τρόπο.

Ο Επικεφαλής της παράταξης
Διονύσιος Καρτάλος

– Ευχαριστώ όλους τους συνδημότες του Δήμου Βώλακος που με τίμησαν με την ψήφο τους στο Συνδυασμό ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ. Υπόσχομαι να εργαστώ με ολες τις δυνάμεις μου για το καλό του Δήμου μας τιμώντας έτσι όλους και όλες από κάθε πολιτικό χώρο που με εμπιστεύτηκαν με την ψήφο τους.

Μπάρκας Γεώργιος
Δημοτικός Σύμβουλος
Δήμου Βώλακος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΟΝ. ΚΑΡΤΑΛΟΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ Ε.Α.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ

Απεβίωσε στην Αθήνα την 20ή Σεπτεμβρίου 1998, ημέρα Κυριακή, ο συγχωριανός μας Στρατηγός της Χωροφυλακής ε.ά. και αδελφός του αειμνήστου Γραμματέως της Κοινότητος Επιταλίου Κωνσταντίνου Καρτάλου, Γεώργιος Καρτάλος του Διονυσίου.

Της εξοδίου ακολουθίας, η οποία ετελέσθη στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης του Κοιμητηρίου Ζωγράφου την Τρίτη 22α του ιδίου μηνός προέστη ο Ποιμενάρχης μας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Χριστιανουπόλεως, Τριφυλίας και Ολυμπίας Κος Στέφανος.

Μεστούς επικηδείους λόγους εξεφώνησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ο συμπολίτης μας και ανεψιός του μεταστάντος Καθηγητής Θεολόγος κ. Αθανάσιος Καρτάλος και ο εκ Ξάνθης, στην οποία επί πολλά έτη, όπως και στην Κομοτηνή, είχε υπηρετήσει ο στρατηγός Μηχανολόγος κ. Χρήστος Μπινόπουλος.

Στην τελευταία του κατοικία συνόδευσαν το σκήνωμα του θανόντος Στρατηγού, ο οποίος σημειωτέον, είχε, κατά καιρούς διατελέσει συνεργάτης της εφημερίδος μας, υπεραγαπούσε το χωριό και τους συγχωριανούς του και προσέφερε πολλά στην γενέτειρά του, εκτός των συγγενών, φίλων και οικείων του πλήθος συμπατριωτών και πολυμελής ομάδα αξιωματκών της Ελληνικής Αστυνομίας, ως αντιπροσώπου της ιδίας και του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

Ας υπερίπταται η ψυχή του «εν χώρα δικαίων και ζώντων».

Αθανάσιος Κων. Καρτάλος

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Rochoster 24-10-98

Χαιρετώ όλους τους συμπατριώτες μου και ειδικά όλους εσάς παιδιά που συμβάλλετε στον αγώνα της διατηρήσεως του Συλλόγου και της εφημερίδας.

Καταλαβαίνω τη μεγάλη δραστηριότητα και φροντίδα του έργου σας, να είσθε όλοι καλά να το συνεχίζετε.

Πραγματικά αξίζετε πολλά συγχαρητήρια για τη γενναιότητά σας και σας εκτιμώ ιδιαίτερα.

Με ειλικρινή, φιλική και πατριωτική εκτίμηση

Ο ευχαριστημένος αναγνώστης των Επιταλιώτικων Νέων
Κυριακόπουλος Γιώργος
Rochoster N.Y. USA

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Σουρής Δημήτριος	2.000
Πανταζόπουλος Ιωάννης Γ.	5.000
Μπεκρή - Παναγιωτάκη Ντίνα	5.000
Δημητροπούλου Κυριακή	5.000
Μπεκυράς Χρήστος	5.000
Γατάκου - Μπεκυρά Ζωή	2.000
Αργενά - Μπεκυρά Ρόη	2.000
Βρουβάκη-Μπεκυρά Λουσίνια	2.000
Κυτώνη - Μπεκυρά Καλ.	2.000
Σαλαβάρδου Κική	5.000
Ψηλογιαννοπούλου Αλεξ.	5.000
Δημακόπουλος Κανέλλος	1.000
Κατήρας Ανδρέας	5.000
Μακρυδημήτρη Διον. Χα Αν.	1.000
Κυριακόπουλος Γεώρ., Δολ.30	7.900

Λόγω τεχνικού κωλύμματος η στήλη Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο.

ΣΙΔΗΡΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΩΤΙΟΥ ΤΣΟΥΡΑΜΑΝΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ 13 - ΝΕΑ ΖΩΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ
ΤΗΛ. ΚΑΤ.: 2811395, ΟΙΚΙΑΣ: 2814286

Ο ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 2)

σε στο Βελιγράδι.

Το πώς έγινε η θανάτωση του ιδίου και των συντρόφων του δεν είναι γνωστό.

Οι μόνες πιθανές πηγές θα ήταν οι Τουρκικές. Το 1875 ζούσε ακόμη στο Βελιγράδι ένας Τούρκος, που ισχυριζόταν, ότι ήταν ένας από τους φρουρούς του Ρήγα, και ότι είχε συμμετάσχει στην εκτέλεσή του, πλην όμως ο ισχυρισμός του ήταν ψευδής.

Η αφήγηση του θανάτου Ρήγα και των συντρόφων του από τον Περραιβό είναι η μοναδική, η οποία μπορεί να θεωρηθεί έστω και ως ελάχιστα πιθανή, αφού οι άλλες εκδοχές δεν αποτελούν τίποτα περισσότερο από επαναλήψεις ή παραλλαγές της.

Ο Τούρκος κυβερνήτης προσποιήθηκε, ότι οι φυλακισμένοι επρόκειτο να σταλούν στην Πύλη με πλοίο μέσω του Δούναβη. Έτσι διέταξε να οδηγηθούν ο ένας μετά τον άλλο έξω από τη φυλακή και στη συνέχεια να τους πνίξουν στο ποτάμι. Ο Ρήγας ήταν ο τελυταίος που έβγαλαν. Όταν ο φρουρός προσπάθησε να τον αρπάξει με τη βια του έδωσε ένα ισχυρό κτύπημα. Ο φρουρός έπεσε ημιθανής.

Τότε ο πασάς διέταξε να τουφεκισθεί ο Ρήγας στη φυλακή και να ριχθεί στο ποτάμι, ώστε οι Έλληνες να μην βρουν ποτέ το σώμα του να το ενταφιάσουν. Δυο Τούρκοι φρουροί στάλθηκαν στο κελί του και αυτοί άκουσαν τα τελευταία λόγια του πριν πυροβολήσουν, όπως τα μεταφέρει ο Περραιβός. «Ούτως αποθνήσουν τα παλικάρια. Αρκετόν σπόρο έσπειρα, ελεύσεται η ώρα, ότε θέλει βλαστήσει και το γένος μου θέλει συνάξει τον γλυκύν καρπόν».

Έτσι ο Ρήγας γλύστρησε στον μύθο, όπως από το μύθο είχε αναδυθεί κατά την νεότητά του. Ο μύθος δεν επηρεάζεται από το αν στραγγαλίστηκε, πυροβολήθηκε ή πνίγηκε.

Έτσι ή αλλιώς τα σώματα του ιδίου και των συντρόφων του δεν βρέθηκαν ποτέ. Όπως συμβαίνει και με άλλους μύθους οι λεπτομέρειες του δικού του εξαφανίστηκαν για πολλά χρόνια.

Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος ο Ε΄, τρομαγμένος έκαμε τα έργα του Ρήγα και εξαπέλυσε σειρά άμεσων και έμμεσων επιθέσεων κατά του Ρήγα το 1798.

Πρώτα εμφανίσθηκε η «πατρική διδασκαλία» της οποίας όμως δεν ανέλαβε την ευθύνη και η οποία εκδόθηκε με το όνομα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων. Το έργο δεν κατονόμαζε το Ρήγα, αλλά έκανε επίθεση εναντίον των άθεων Γάλλων και όλων των υποστηρικτών τους.

Ο πρώτος διαπρεπής Έλληνας, που αντέδρασε ήταν ο Αδαμάντιος Κοραής με την «Αδελφική διδασκαλία του», που δημοσιεύθηκε ανώνυμα στη Ρώμη. Δεν κατονόμαζε τον Ρήγα, ούτε τον Πατριάρχη, κατήγγειλε όμως στους κύκλους της Ευρώπης τον Αυτοκράτορα της Αυστρίας, ότι «παρέδωσε χωρίς οίκτο στο Τύραννο της Ελλάδος οκτώ Έλληνες Πατριώτες, που προσπαθούσαν με ειρηνικά μέσα να διαφωτίσουν τους συμπατριώτες τους και να τους απελευθερώσουν από το ζυγό της σκλαβιάς.

Ο Ρήγας ήταν πολιτικός άνθρωπος της πράξης, κοινωνικός επαναστάτης στην πλατειά έννοια του όρου.

Αποδέχθηκε τις Γαλλικές ιδέες, αλλά τις προσάρμοσε στα συγκεκριμένα πλαίσια.

Ήταν Έλληνας και πίστευε, πως η επανάσταση, που θα ανέτρεπε τον Σουλτάνο, θα ήταν Ελληνική, αλλά ταυτόχρονα έδινε στον Έλληνα ευρύτερη διάσταση. Καλούσε όλους τους λαούς να ανατρέψουν τον Σουλτάνο και την Οθωμανική Αυτοκρατορία, όπου οι Τούρκοι στρατοκράτες καταπίεζαν τους λαούς, που κατοικούσαν το χώρο της κυριαρχίας τους. Δεν διστάζει με το θούριό του να καλέσει και πασάδες ακόμη σε εξέγερση

«τί στέκεις Πασβαντζόγλου τόσον εκστατικός
τινάξου στα Μπαλκάνια φώλιασε σαν Αϊτός».

Ο Ρήγας κατατάσσεται σε μια διαβάθμιση μαζί με τους επτά συντρόφους του κατά πολύ ανώτερη αυτής του κοινού θνητού, διακρινόμενος όχι απλώς για την τόλμη και την ανδρεία, που επιδεικνύουν, αλλά και για ένα ολόκληρο πλέγμα αρετών ανάμεσα στις οποίες διακρίνεται η ευθύτητα, η ανιδιοτέλεια εκφραζομένη ως ανυστερόβουλη προσφορά, η ευλαβική προσήλωση σ' ένα ευγενικό σκοπό, καθώς και η πίστη στην αντίληψη, πως η ελευθερία της πατρίδας και η εξυπηρέτηση των Αξιών της Λαϊκής Κοινότητας συνιστά τον Υπέρτατο Νόμο.

Κεντρική αντίληψη όλων ήταν, πως έπρεπε να θυσιασθούν για την ελευθερία και την ευημερία των Ελλήνων. Αντίληψη διαμετρικά αντίθετη προς τα ιδεολογικά νεφελώματα του ατομοκεντρικού ωφελιμισμού, τα οποία δυστυχώς επικρατούν σήμερα και τα οποία παρά τον γλυκύν καρπό της ελευθερίας, που μας χάρισαν οι μεγάλοι οραματιστές, πρεσβεύουν την άποψη, πως η υπηρέτηση των συμφερόντων και των επιδιώξεων του ατόμου υπηρετεί τν θυσία των σκοπών του συνόλου.

Όλοι τους ήταν εκφραστές της αντίληψης πως «το ζειν επικινδύνως είναι ηθελημένος και ενσυνείδητος ηρωϊσμός», σύμφωνα και με την πλατωνική ρήση και με τον τρόπο αυτό απετέλσαν τους ιδεολογικούς πυρήνες από τους οποίους προέκυψε αργότερα ο επαναστατικός στρατός της ελευθρείας, της ανεξαρτησίας και της αξιοπρέπειας, που αποτελούν τα οράματα και την πεμπτουσία του Ελληνισμού.

Σημ. Το κείμενο αυτό εκφωνήθηκε από τον γράφοντα

«ΠΟΛΥΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» ΤΟ ΜΠΟΥΜΕΡΑΝΓΚ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

στόν ότι ένα δύο μήνες το πολύ πριν τις εκλογές βλέπουμε τους υποψηφίους κοντά στο ψηφοφόρο να συζητούν, να δίδουν λύσσα στα προβλήματα, που τον αφορούν, να υπόσχονται και μετά το σάλογο της ψηφοφορίας να τον αγνοούν, ή να του συμπεριφέρονται αφ' υψηλού, όπως θα συμπεριφέροντο τα ανώτερα Κυβερνητικά κλιμάκια για ένα τοπικό θέμα ενός απόμερου χωριού. Εδώ είναι που ο εκλεγμένος τοπικός άρχοντας έχει παρεξηγήσει το ρόλο του. Ποτέ δεν έδωσε το δικαίωμα στον ψηφοφόρο του να καταλάβει, ότι εξελέγη για να υπηρετεί τους θεσμούς προς όφελος των πολιτών. Διότι ο ίδιος έχει σχηματίσει την εντύπωση, ότι εκλέγεται για να τον διοικεί. Έχει αποδειχθεί, ότι όταν η προσωπικότητα του Νομάρχη, του Δημάρχου, ή του Κοινοτάρχη δεν έχει επιλεγεί μέσα από τις κομματικές διαβουλεύσεις, λόγω ημετερότητος, αυτός δρα απερίσπαστα και δημιουργεί θαύματα. Τότε και μόνον όταν πάψει να επεμβαίνει ο κομματικός παράγοντας, το ρουσφέτι και η συναλλαγή οι Δήμοι θα γίνουν πραγματικοί μοχλοί ανάπτυξης και θα αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους αξιοποιώντας τις δυνατότητες κάθε περιοχής.

Ο κομματικός παρεμβατισμός σε τούτες τις εκλογές και η άνωθεν επιβολή των «συνεργασιών» έφεραν μη αναμενόμενα αποτελέσματα, που θάπρεπε οι εμπνευσταί των να τα γνώριζαν εκ των προτέρων. Με τις «συνεργασίες» συνέβη τότε που ήσουν αντίπαλος και μη αρεστός, τώρα έγινες σύμμαχος και μας κάνεις. Και είναι απορίας άξιον πώς και με ποιά ανταλλάγματα στήθηκαν. Η δε «πολυσυνεργασία» αλλοπρόσαλη και διαφορετική σε κάθε διαμέρισμα της χώρας, που επεβλήθη ανάλογα με τις προβλέψεις και εκτιμήσεις των κατούντων δεν πέτυχε τίποτ' άλλο παρά την κομματική και ιδεολογική ασάφεια και πιο πολύ τη λαϊκή δυσφορία του εκλογικού σώματος, το οποίον όταν έφθασε μπροστά στις κάλπες ουδόλως επειθάρχησε στην κομματική γραμμή.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Όπως μας πληροφόρησε σχετικό Δελτίο Τύπου της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος με ημερομηνία 14/10/98 η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (ΥΠΑ) μετά από εντολή του Υπουργείου Μεταφορών έχει αναθέσει στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας την σύνταξη μελέτης για το Στρατηγικό Σχεδιασμό και Διαχείριση της Αεροπορικής Υποδομής των περιφερειών Δυτικής Ελλάδος και Πελοποννήσου με σκοπό την ανάπτυξη των αερομεταφορών στις περιφέρειες αυτές και στόχο την καλύτερη δυνατή αεροπορική εξυπηρέτησή τους.

Στην ανακοίνωση αυτή μεταξύ των άλλων αναφερεται και το αεροδρόμιο του Επιταλίου το οποίο υπάγεται στην κατηγορία των υπαρχόντων και μη λειτουργούντων.

Η μελέτη αυτή προβλέπεται να ολοκληρωθεί τον Απρίλιο του 1999.

Πιστεύουμε ότι η πραγματοποίηση αυτού του προγράμματος, αίτημα παλαιό του νομού μας μόνο ανάπτυξη και πρόοδο θα φέρει στον τόπο μας αρκεί βέβαια να μην μείνει μόνο στις μελέτες και στα χαρτιά.

Οι γονείς του αδικοχαμένου Ζώη Κατήρα με δικά τους έξοδα τοποθέτησαν στο διάδρομο της εισόδου του Κοιμητηρίου, κεραμοσκεπές στέγαστρο με μαρμάρινο τραπέζι, προς εξυπηρέτηση των συγχωριανών μας.

Το έργο αυτό έγινε σε μνήμη του αλησμόνητου παλικαριού τους.

Με το ποσό των 550.000 δρχ. πιστώθηκε με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Ηλείας το Γυμνάσιο Επιταλίου προς κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του.

Με ισόπαλο αποτέλεσμα 1-1 έληξε η αναμέτρηση του «Αλφειού» με τον «Ηλειακό» την 14/10/98. Τα γκολ επέτυχαν από τον «Αλφειό» ο Τρίμμης από δε τον «Ηλειακό» ο Αγγελάτος.

Διήγημα

Φτού ξελευτερία

Τοῦ **ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΙΛΙΟΥ**

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Περί τά τέλη Ἰουλίου γυρίσαμε ἆρον-ἆρον ἀπό τήν κατασκήνωση τοῦ Προσκοπισμοῦ, λόγω τῆς ἐπιστράτευσης. Κάτσαμε δέν κάτσαμε δέκα μέρες κι εἴχαμε κάνει σχέδια γιά παιχνίδια, διαγωνισμούς καί πλάκες στίς ἄλλες ὁμάδες καί τά Συστήματα Προσκόπων τῆς περιοχῆς πού τούς περνάγαμε γιά χαζοπούλια καί πού ἐμεῖς, λέει, οἱ ἔξυπνοι, θά τούς ταράζαμε στά χουνέρια.

Ἦταν ένα καλοκαίρι γεμάτο πολιτικές ἐξελίξεις, ὅλοι μιλάγαν γιά τόν Καραμανλή, γιά τή θηριωδία τῶν Τούρκων στήν Κύπρο καί γιά τόν πόλεμο πού μπορεῖ νά ἐρχόταν. Βρίζαν τώρα τούς χουντικούς πού πέρισυ χειροκροτάγαν με μανία, οἱ ἴδιοι, γυρίζαν ἀπ' τό ἐξωτερικό οἱ ἐξόριστοι, οἱ ἐπιστρατευμένοι εἶχαν πιά ἀπολυθεῖ, μά ὄφειλαν νά παραμένουν σέ ἑτοιμότητα, *μέχρι νεωτέρας* λέγαν οἱ διαταγές, κι ἡ *"Βραδυνή"* ἐρχόταν στό ψιλικατζίδικο δέμα ὁλόκληρο, ὅσο ὅλες οἱ ἄλλες ἐφημερίδες μαζί.

Τότε εἶδα γιά πρώτη φορά στήν τηλεόραση τοῦ καφενείου μιά ὀρχήστρα με πολλά ὄργανα νά παίζει μουσική πρωτόγνωρα ὁρμητική κι ἀντρειωμένη, ἀλλιώτικη ἀπ' ὅ,τι νερόβραστο ἀκούγαμε στό ραδιόφωνο μέχρι τότε, τόν κόσμο γύρω πού παραληροῦσε, κι ἕνας ψηλέας με τεράστια χέρια κι ἀκατάστατα μαλλιά πήγαινε κι ἐρχόταν, ἐρχόταν καί πήγαινε, σάν νά ταξίδευε στά λόγια τοῦ τραγουδιοῦ τό κορμί του ὁλόκληρο. Ἦταν ὁ Θεοδωράκης.

Εἶχαν κοπεῖ κι οἱ ἐκπομπές τοῦ Μαστοράκη, κάπου μπλέχτηκε ἐκεῖ με τό Πολυτεχνεῖο, δέν ἤξερα ἀκριβῶς, πᾶνε καί τά τραγούδια τῶν sixties καί τῶν seventies. Κάτι γλυκερά τραγουδάκια μονάχα παῖζαν τά ραδιόφωνα, *"Ἂν ἤμουν πλούσιος, ἂν ἤμουν πλούσιος, καραβοκύρης, βασιλιάς, ταξιδευτής"*, ἀπό τό φεστιβάλ τραγουδιοῦ Θεσσαλονίκης ὅπου τόν κυρίαρχο ρόλο εἶχε τό χιούμορ τοῦ Αλκη Στέα, *"Δέν ἔχεις τέλος Μπαρμπαλιά, δέν σ' ἔχει ὁ χάρος σημαδέψει"*, κι ἀπό τή Γιουροβίζιον, πού τό 'πε ἡ Μαρινέλλα, χτυπῶντας τό ντέφι –ὁ 'δαμε στήν τηλεόραση κι οἱ ἐφημερίδες γράφαν σελίδες ὁλόκληρες– *"Λίγο κρασί, λίγο θάλασσα καί τ' ἀγόρι μου"*· τέτοια. Εἶχε θεωρηθεῖ ἀντιστασιακό τό *"Τί νά φταίει, τί νά φταίει πού δέν πήγαμε μπροστά, δέν μετρήσαμε τό κῦμα καί τόν ἄνεμο σωστά"*, σκέψου, λόγω τοῦ 'ριστοδούλου πού 'γραψε τό στίχο, σταματῆσαν μέχρι καί τά *"'αρούμενα Ταλέντα"* πού παρακολουθοῦσα ἀνελλιπῶς κάθε Κυριακή μεσημέρι τίς ἀτάκες τοῦ Γιώργου Οἰκονομίδη καί ξεκαρδιζόμουν με τά καμώματα τῆς Ρένας Ντόρ.

'Εκεῖ στά μέσα Αὐγούστου γύρισε ἕνας γείτονας, παλιός χωροφύλακας, ἀπό τήν ἐπιστράτευση. Καί μεῖς ὑποδεχτήκαμε τόν μπαρμπα-Μῆτσο στόν Σταθμό τοῦ τραίνου με τιμές ἥρωα. Ὄχι καμμιά ἐπίσημη ἀρχή, τά γειτονόπουλα, μέσα στόν ἐνθουσιασμό μας θέλαμε νά κάνουμε ὅ,τι οἱ 'Αθηναῖοι γιά τόν Καραμανλή στό ἀεροδρόμιο ἐκείνη τή νύχτα τῆς ἐπιστροφῆς ἀπ' τό Παρίσι.

Ὁ ἄνθρωπος ἦταν πενήντα χρόνων καί παρ' ὅλ' αὐτά τόν στεῖλαν στήν Κῶ, ὅπου εἴκοσι μέρες στήν ὑγρασία τοῦ ἀντίσκηνου, χωρίς καμμιά φροντίδα, ἀρρώστησε, πιάστηκε ὁλόκληρος, δέν μποροῦσε νά σταθεῖ στά πόδια του.

Ὅμως σάν φάνηκε στήν πόρτα τοῦ βαγονιοῦ τοῦ τραίνου, νά τόν ὑποβαστάζουν οἱ ἐλεγκτές, ἐμεῖς ξελαρυγγιαστήκαμε στίς ζητωκραυγές καί στά μπράβο. Τί *Δῶστε τή χούντα στόν λαό*, τί *Ἐθνάρχης εἶναι ὁ Καραμανλής*, τί *Κώστα προχώρα σέ θέλει ὅλη ἡ χώρα*, βγῆκε ἡ γειτονιά τοῦ σταθμοῦ στά πορτοπαράθυρα.

Στά χέρια κρατάγαμε κλαριά δάφνης καί σέ ξύλα καρφωμένες δυο-τρεῖς παλιές φωτογραφίες τοῦ Καραμανλῆ τῆς ἐποχῆς τῆς Ε.Ρ.Ε., ὡραιότατες, πού ὁ ἴδιος εἶχε στό σπίτι ὅλα τοῦτα τά χρόνια φυλαγμένες. Ἡ Κούλα, ἡ γυναίκα του, μπροστά στήν ἐπιμονή τοῦ γιοῦ της κι ἀπ' τή χαρά πού γύριζε ὁ ἄνθρωπός της, χωρίς νά γνωρίζει ἀκριβῶς τήν κατάστασή του, τίς βρῆκε καί μᾶς τίς ἔδωσε.

Τόν παραλάβαν στά σκαλιά τοῦ τραίνου οἱ μεγαλύτεροι, τόν ξαπλῶσαν ὅπως-ὅπως στήν καρότσα ἑνός ἀγροτικοῦ στολισμένου μέ δάφνες καί μιά ἐντυπωσιακή φωτογραφία τοῦ Καραμανλῆ πού ἦταν νεότατος γιά πρωθυπουργός κι ὡραῖος σάν ἠθοποιός ἀμερικάνικης ταινίας μέ ἀνοιχτόχρωμα κουστούμια καί κατάμαυρα μεγάλα φρύδια. Τόν συνοδέψαμε τρέχοντας πίσω ἀπό τ' αὐτοκίνητο κι ἀλαλάζοντας τά ἴδια συνθήματα μέχρι τό σπίτι.

Σ' ὅλο τό δρόμο καί μέχρι πού τόν ἀνεβάσαν ἀργά-ἀργά, σχεδόν σηκωτό, στή σκάλα γιά νά τόν ξαπλώσουν στό κρεββάτι του, ἀχνογέλαγε μέ ὅλα τοῦτα· μά μέ μιά γκριμάτσα πόνου. Ἀργότερα, σάν συνῆλθε λίγο μέ τίς ἐνέσεις, μᾶς διηγόταν ἀσταμάτητα.

Ὅταν τέλειωνε κι ὁ Σεπτέμβρης, θ' ἀρχίζαν τά σχολεῖα, ἤμαστε πιά σέ προεκλογική περίοδο. Οἱ ὑποψήφιοι περνάγαν ἀπ' τή μικρή μας πόλη μέ τήν κουστωδία τους, *μπι μπι μπί - μπι μπι μπί* οἱ κοῦρσες σέ φάλαγγα, ἔτρεχα νά προλάβω τήν ὁμιλία στήν πλατεῖα, διάβαζα τότε μέ μανία ἐφημερίδα.

Θυμᾶμαι πώς κάποιοι ἀπ' τούς παρατρεχάμενους ὅλο διακόπταν τόν ὁμιλητή τσακίζοντας τά χέρια στό παλαμάκι, ἀκολουθούσαμε καί μεῖς ἐνθουσιασμένοι, λέγαν καί κανένα σύνθημα μέ τό ὄνομα ἀπαραίτητα τοῦ ὑποψηφίου καί κάνα δυό λεξοῦλες ἀκόμα νά δείχνουν τήν ἀξία του καί τόν δυναμισμό του. Συνήθως ἦσαν αὐτοί πού κουβάλαγε μαζί του, ἀργότερα τούς ἔλεγα *τσανακογλύφτες* μά τότε ἀκόμα –παιδί πρᾶμα– δέν ἤξερα, καί κάναν τ' ἀδύνατα δυνατά νά μᾶς παρασύρουν σ' ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ.

Κρυφογελάγαμε μέ τούς χωριανούς πού δεῖχναν ὑπερβάλλοντα ζῆλο στίς ἐπευφημίες, ἔσφιγγε τά χέρια ὅσων προλάβαινε ὁ ὑποψήφιος πατήρ τοῦ ἔθνους, οἱ γυναῖκες τόν σφίγγαν στήν ἱδρωμένη ἀγκαλιά κι αὐτός τίς χτύπαγε καθησυχαστικά στήν πλάτη.

Τότε ἡ φάλαγγα μέ τίς κοῦρσες πού εἶχαν στά καπό κολλημένη ἀπό μιά φωτογραφία τῆς πρώτης νεότητας τοῦ ὑποψηφίου, *μπι μπι μπί - μπι μπι μπί*, ἔφευγε, ξεκινῶντας γι' ἄλλα κορναρίσματα, ἄλλες ζητωκραυγές, ἄλλους λόγους δεκάρικους, ἄλλες ἱδρωμένες ἀγκαλιές, ἄλλα παλαμάκια, καί γύριζα στό σπίτι κατενθουσιασμένος. Τόσο πού στόν ὕπνο μου ἔβλεπα πώς ἤμουν πολιτικός κι ἔλεγα ὅλα ἐκεῖνα τά περί μεγάλης νίκης καί *περί ἀνορθώσεως τῆς πατρίδος* μπροστά σ' ἕνα ἐνθουσιῶδες ἀκροατήριο, μέ τά χέρια ἀνοιχτά, ἕτοιμος ν' ἀγκαλιάσω τούς ψηφοφόρους μου.

✣ ✣ ✣

Σέ λίγες μέρες θ' ἀνοῖγαν τά σχολεῖα, πρίν τίς ἐκλογές, πλησίαζε ὁ Ὀκτώβρης, ἄς εἶχε ἀκόμα ζέστη, κι εἶχα τά μοῦτρα κατεβασμένα.

Ἔτσι, γεμάτο γεγονότα, κύλησε τό καλοκαίρι τοῦ '74.

Τά βράδυα τώρα ἄκουγα πολύ ραδιόφωνο, –εἶχα ἐκεῖ 'ενα σαράβαλο δίπλα στό μαξιλάρι, ἐπέμενε νά παίζει παρά τίς τοῦμπες πού ἔφαγε κατ' ἐπανάληψιν ἀπ' τή σκάλα, σάν τό πέταγε ὁ πατέρας μου κάθε πού πέρναμε βαθμούς στό σχολεῖο– καί διάβαζα ἐφημερίδες μέ μανία, κρατῶντας πάντα ὅ,τι μοῦ φαινόταν σημαντικό. Γιά τόν Μακάριο, τή λαβωμένη Κύπρο, τόν Καραμανλή καί τούς κινδύνους πού διέτρεχε τίς νύχτες νά τόν σκοτώσουν ἀμετανόητοι χουντικοί. Τίς ἐκλογές καί τά κόμματα, τά ἔβλεπα λίγο σάν πανηγύρι.

Τά κορίτσια πού εἶχαν κατέβει ἀπ' τήν Ἀθήνα φύγανε, μερικές πολύ νωρίτερα λόγω τῶν γεγονότων. Κι οἱ παλιές μας συμμαθήτριες τοῦ δημοτικοῦ –τώρα αὐτές πηγαῖναν στό Γυμνάσιο Θηλέων– ἔτσι σοβαρές, δασκαλεμένες ἀπό μάνες καί γιαγιάδες νά μήν μᾶς δίνουν κουβέντες, μᾶς φαίνονταν ἐντελῶς χωριάτισσες.

Τέτοια λέγαμε στή βόλτα τά βράδια κατά μῆκος τοῦ δρόμου μέχρι τήν ἀερογέφυρα, ἐκεῖ πού διασταυρώνονταν ἡ ἐθνική ὁδός μέ τίς γραμμές τοῦ τραίνου, κι εἴμαστε λυπημένοι. Σάν τύχαινε νά περάσει ἡ νυχτερινή ἀμαξοστοιχία τῶν δώδεκα παρά δέκα γιά τήν Ἀθήνα, ὅσο εἴμαστε πάνω στή γέφυρα, κατουράγαμε ὅλοι στή σειρά τά βαγόνια πού περνάγαν πίσω ἀπό τή μηχανή πού σφύριζε δυνατά, κάτω ἀπ' τά πόδια μας.

Ὥσπου ἕνα πρωΐ, θέλαμε δυό μέρες ν' ἀνοίξει τό σχολεῖο, ἡ μάνα μου ἔπλενε στήν αὐλή κι ἄκουγε στό ραδιόφωνο τήν "Πυργοδέσποινα τῆς κουζίνας", θυμᾶμαι τή στριγγιά φωνή της Δέσποινας Στυλιανοπούλου πού μέ ξύπναγε. *"Κι αὔριοοο τήν ἴδια ὥρααα, ὅοολοι στά ραδιόφωνά σας· καί τό Δεσποινάάκιι στά ὄνειρά σας... Ἀμήηη"*.

Τό πουλάκι στό κλουβί, πίνοντας τίς τελευταῖες σταγόνες νεροῦ ἀπό τήν ἄδεια ποτίστρα, χάλαγε τόν κόσμο στό κελάϊδισμα. Μισοκοιμισμένος, σκέφτηκα πώς ὅλο τό καλοκαίρι οὔτε πού τοῦ 'δωσα σημασία κι ἄς μοῦ εἶχε βγεῖ τό καλύτερο ἀπ' ὅλα μέχρι τώρα.

Σηκώθηκα, ἔτσι ἄπλυτος ἀκόμα, μέ τό βρακί, καί βγῆκα στήν ταράτσα. *Ξυπναρούδια*, εἶπε ἡ μάνα μου, ντύσου νά πᾶς στήν ἀγορά γιά θέλημα. Δέν ἔδωσα ἀπάντηση, παρά ἀνέβηκα στήν καρέκλα, φτού ξελευτερία εἶπα μονάχα ἀνάμεσα σέ δυό χασμουρητά, καί, χωρίς νά τό πολυσκεφτῶ, ἄνοιξα τό πορτάκι τοῦ κλουβιοῦ.

Τό πουλί πέταξε ἔξω, στάθηκε λίγο στό ξύλινο παρμάκι τῆς σκάλας, μουδιασμένο, διστακτικό γιά τό τί ἔπρεπε νά κάνει, ἔδωσε μιά καί πέταξε στήν ἀπέναντι ἀμυγδαλιά νά συνεχίσει τό κελάϊδισμά του. Γυρόφερνε λίγες μέρες τό σπίτι, ὥσπου χάθηκε.

Ἄλλο καλοκαίρι δέν ξαναπῆρα πουλάκι στήν ψαλιδισμένη χαρτοσακκούλα, ὁ Κατρουλής μέ ἔχασε ἀπό πελάτη. Δυό χρόνια μετά ἔχασα κι ἐγώ τόν Κατρουλή. Πέθανε, ἔμαθα. Καί τά πουλάκια στά κλουβιά πού εἶχε στήν καλύβα του, πέρα ἀπ' τό ποτάμι, τ' ἀφῆσαν οἱ γείτονες ἐλεύθερα.

Ὅμως μέ τίς γάτες ἀπό τότε, ἀκόμα δέν συμφιλιώθηκα.

(Σεπτέμβρης 1996)

ΜΙΑ ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΚΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Χάρη στην ιδιωτική πρωτοβουλία ολοκληρώθηκε πριν λίγες μέρες ένα μικρό μεν αλλά καθόλου ευκαταφρόνητο έργο που αφορά στο κοιμητήριο του χωριού μας.

Όπως όλοι γνωρίζετε γιατί όλοι επισκέπτεσθε τον ιερό αυτό χώρο, στην είσοδο του Κοιμητηρίου για χρόνια λίμναζαν τα νερά και η πρόσβαση στον χώρο ήταν πολλές φορές προβληματική, εδημιουργείτο δε ρύπος και δυσοσμία.

Τώρα το σημείο εκείνο είναι τσιμεντοστρωμένο και ευθυγραμμισμένο έτσι ώστε και τα λιμνάζοντα νερά εξαφανίστηκαν και τα παραπάνω προβλήματα.

Το ποσό που συγκεντρώθηκε από τις συνεισφορές των καλών συμπατριωτών μας ανήλθε στο ποσό των 317.000 δρχ.

Μ' αυτά τα χρήματα καλύφθηκε η δαπάνη του έργου που έγινε, όπως επίσης η δαπάνη για την επισκευή της σκάλας που οδηγεί στην εκκλησία και του διαδρόμου, και το βάψιμο της κυρίας εισόδου του κοιμητηρίου. Αξίζουν συγχαρητήρια στους συμπατριώτες μας που βοήθησαν και που είναι οι παρακάτω:

Οικογένεια Χαράλαμπου Ψηλογιαννόπουλου του Νικολάου
Σαλουβάρδου Κική
Κατήρας Ανδρέας
Ξυπολιάς Δημήτριος
Σιτοκωνσταντίνος Νίκος
Φραγκαλέξη Βάσω
Μπαμπαφώτης Ηλίας
Αθανασοπούλου Ζωή του Ιωάν.
Καλατζοπούλου Κική
Γιάνναρου Αντωνία
Λαμπρούλιας Γιάννης
Αδελφοί Αντωνόπουλοι
Ρασιώτη Ρήνα του Βασιλείου
Αγγελόπουλος Νίκος του Κων.
Σπυράκη Γεωργία του Νικολ.
Μακρυδημήτρης Γιώργος Αντ.
Σωτηρόπουλος Γιώργος
Μπεκυράς Αντώνης
Μπάρκα Μαριγούλα
Τσάμη Γεωργία
Καράμπελας Διονύσιος Γεωργ.
Αλεξάνδρα - Νίκος - Ρούλα Ψηλογιαννόπουλοι του Χαράλ.
Κατσιμπούμπα Μαρία
Κανελοπούλου Όλγα
Δήμος-Λάμπρος Φωτόπουλοι
Καρτάλος Βασίλης του Γεωργ.
Κλεφτονικολός Χρήστος Διον.
Δεμέναγα Βάσω
Κόττα Τασία
Παναγιωτακόπουλος Σπύρος
Λαμπρούλια Μαριγούλα Αντ.
Καλομοίρα Ζουμπάκη
Τριαντόπουλος Βασίλης Γεωργ.
Αθανασία από Πύργο
Μπαλάσκας Θοδωρής
Ζάρα Γιώτα
Θεριστοπούλου Ανδριάνα
Μανιάτη Βάσω
Δεληγιώργη Γεωργία
Δαουλάρης Νίκος
Κίτσος Νίκος
Κωστόπουλος Βασίλης Παναγ.
Κόττας Νίκος του Αντωνίου
Καψή Ελευθερία
Γιαννοπούλου Μαριγούλα
Ψηλογιαννοπούλου Ξένη
Νάσος - Λάμπης Ψηλογιαννόπουλοι
Χατζοπούλου Ιουλία
Φιλιππόπουλος Νίκος
Μπίστολας Γιώργος του Ασημ.
Μπεκρής Σπύρος
Δρακοπούλου Γεωργία
Παπανδρινοπούλου Μαρία Δημ.
Σεμπέκος Γιώργος του Κων/νου
Σεμπέκου Κική
Τζαβέλλα Ξένη
Καλομοιρόπουλος Θανάσης
Κόττα Γιώτα του Διονυσίου
Αγωγιάτη Μαγδαληνή
Μακρυδημήτρη Βάσω
Μακρυδημήτρη Γιώτα
Βερβελέ Θεοδώρα
Σταθόπουλος Δημήτριος
Ψηλογιαννοπούλου Κόμη
Ψηλογιαννόπουλος Πάνος
Παπαδογιαννόπουλος Θανάσης
Μπεκυράς Γιώργος του Σωκρ.
Τριαντόπουλος Γιάννης
Ρασιώτης Βασίλης του Αντων.
Μανώλη Ελένη
Καρτάλου Χρυσή
Παυλοπούλου Νίκη
Κόττα Μαγδαληνή Σταύρ.
Σούφης Σάκης
Μακρυδημήτρη Διονυσία Ανδρ .
Μπελέκιου Λούλα
Καλιόπη Αθανασοπούλου Νικ.
Ψηλογιαννοπούλου Γεωργία
Ξένη Χειμαριού-Πλέσσα
Χαράλαμπος Ψηλογιαννόπουλος του Παναγιώτη
Τζούμη Καίσσαρη
Ευθυμία Καρτάλου
Πάκης Ζεκυριάς
Ζωή Καποπούλου
Νίκη Παπαγεωργίου
Αγγελική Πλέσσα

Ας ευχηθούμε να υπάρξουν και άλλες τέτοιες αξιέπαινες πρωτοβουλίες.